

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2010

N:o 822—825

SISÄLLYS

N:o		Sivu
822	Laki metsälain muuttamisesta	2753
823	Laki rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta	2759
824	Oikeusministeriön asetus kuluttajaluoton todellisesta vuosikorosta	2760
825	Valtiovarainministeriön asetus maakuntien juhlarahoista	2763

N:o 822

Laki

metsälain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan metsälain (1093/1996) 26 §,
muutetaan 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 3 momentti, 4 ja 5 §, 8 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 10 §:n 4 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 §:n 3 momentti, 13 ja 14 §, 14 a §:n 3 momentti, 15 §:n 4 momentti, 18 §:n 2 momentti, 20 §:n 1 momentti, 22 §:n otsikko ja 1 momentti ja 25 §,
sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 2 momentti, 14 § ja 14 a §:n 3 momentti laissa 1224/1998, 18 §:n 2 momentti laissa 520/2002 ja 25 § osaksi laissa 137/1999, sekä
lisätään lakiin uusi 4 a, 5 a, 5 b, 8 a ja 21 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

2 §

Soveltamisala

Metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä muinaismuistolain (295/1963) 1, 4, 5 ja 13—16 §:ssä, luonnonsuojelulain 5 a, 9, 29—35,

39, 42, 47—49, 55, 56 ja 57 a §:ssä sekä 10 luvussa taikka muussa laissa säädetään. Luonnonsuojelualan perustamisesta, alueen liittämisestä luonnonsuojelun alueeseen ja luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta säädetään luonnonsuojelulaissa.

3 §

Maankäyttömuodon muuttaminen

Jos metsätalousmaata, joka on ilmoitettu

HE 266/2009
MmVM 12/2010
EV 109/2010

113—2010

otettavaksi muuhun käyttöön, ei ole kolmen vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen päättymisestä otettu tähän käyttöön, sovelletaan alueeseen ja sillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tämän lain säännöksiä.

4 §

Kansallinen ja alueellinen metsäohjelma

Maa- ja metsätalousministeriö laatii kansallisen metsäohjelman yhteistyössä muiden ministeriöiden, metsäsektoria edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelman päämääränä on lisätä kansalaisten hyvinvointia hyödyntämällä metsiä monipuolisesti kestäväen kehityksen periaatteita noudattaen. Ministeriö seuraa ohjelman toteutumista ja tarkistaa ohjelmaa tarvittaessa.

Metsäkeskus laatii toiminta-alueelleen alueellisen metsäohjelman ja seuraa sen toteutumista. Ohjelmaa laadittaessa metsäkeskuksen tulee olla yhteistyössä alueen metsätaloutta edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelmaa tarkistetaan tarpeen vaatiessa. Ohjelma sisältää metsien kestäväen hoidon ja käytön edistämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet, kestäväen metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitetuille toimenpiteille ja niiden rahoittamiselle asetettavat tavoitteet sekä alueen metsätalouden kehittämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet. Ohjelmaan ei oteta tietoja, jotka ovat yksilöitävissä yksittäisen metsäkiinteistön osalta.

Alueellisen metsäohjelman sisällöstä, laadinnasta, määräajoista ja tarkistamisesta sekä vaikutusten arvioinnista säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa säätää alueellisen metsäohjelman seurannasta.

4 a §

Metsäsuunnitelma

Metsäsuunnitelmalla tarkoitetaan metsänomistajan yhden tai useamman metsäkiinteistön metsien puuvaroja ja tilaa sekä hoitoa ja käyttöä koskevaa ajantasaista suunnitelmaa,

joka on laadittu usealle vuodelle. Metsäsuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet eivät saa olla suunnitelman laatimisajankohtana voimassa olevien metsien hoitoa ja käyttöä koskevien säännösten vastaisia.

Edellä 1 momentissa säädetty vaatimukset täyttävä metsäsuunnitelma on suunnitelma, jota tarkoitetaan yhteismetsälain (109/2003) 31 §:ssä, metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa, ortodoksisen kirkon kirkkojärjestyksen (174/2007) 117 §:ssä ja kirkkojärjestyksen (1055/1993) 15 luvun 8 a §:ssä.

Metsäsuunnitelman ajantasaisuudesta, sisällöstä ja tarkistamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Kasvatushakkuu

Kasvatushakkuu on tehtävä alueelle jäljelle jäävän puuston kasvattamista edistävällä tavalla. Hakkuu on tehtävä siten, että hakkuu-alueelle jää riittävästi kasvatuskelpoista puustoa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kasvatushakkuussa jätettävien puiden määrästä ja puuston laadusta maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet.

5 a §

Uudistushakkuu

Uudistushakkuu on tehtävä uuden puuston aikaansaamista edellyttävällä tavalla. Uudistushakkuu saadaan tehdä, kun puusto on sauttanut riittävän järeyden tai iän taikka jos erityiset syyt sitä muuten puoltavat. Uudistushakkuu voidaan toteuttaa luontaiseen uudistumiseen tähtävällä tavalla, jos alueella on puuston, maaperän ja pintakasvillisuuden perusteella ennalta arvioiden riittävät edellytykset luontaisen taimiaineksen muodostumiseen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin uudistushakkuun edellytyksenä olevista puuston järeys- ja ikävaatimuksista sekä puuston laatua ja puiden määrää koskevista

sekä muista vastaavista edellytyksistä maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet. Valtioneuvoston asetuksella säädetään puuston huonoon kasvuun tai erityiskäyttöön liittyvistä taikka muista vastaavista erityisistä syistä, jotka puoltavat uudistushakkuun tekemistä, ennen kuin puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän.

5 b §

Hakkuun toteutus

Hakkuu ja toimenpiteet sen yhteydessä on toteutettava niin, että vältetään hakkuualueelle kasvamaan jätettävän ja hakkuualueen ulkopuolella kasvavan puuston vahingoittamista. Lisäksi on vältettävä aiheuttamasta puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.

8 §

Uuden puuston aikaansaaminen

Uudistushakkuun jälkeen alueelle on saatava taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko. Se on saavutettu, kun kasvatuskelpoisten puiden keskipituus on 1,3 metriä eikä niiden kehittymistä uhkaa välittömästi muu kasvillisuus.

Taimikon perustamista koskevat toimenpiteet on saatettava loppuun kolmen vuoden kuluessa uudistushakkuun päättymisestä. Uudistushakkuu katsotaan päättyneeksi, kun hakkuu on edennyt niin pitkälle, että hakkuualueelle on syntynyt metsänuudistamista edellyttävä aukko tai hakkuualueella ei enää ole 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua kasvatuskelpoista puustoa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiperusteista, 1 momentissa tarkoitettua velvoitteen raukeamisen arvioimiseksi kohtuullisiksi katsottavista toimenpiteistä uuden puuston aikaansaamiseksi, 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista perustamis- ja hoitotoimenpiteistä ja luontaisen uudistamisen toteuttamisen määräajoista sekä metsänuudistamisaineiston määrästä ja laadusta.

8 a §

Uuden puuston aikaansaamisessa käytettävät puulajit

Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua taimikon saa perustaa männyn, kuusen, rauduskoivun, hieskoivun ja haavan sellaisilla siemenillä tai taimilla, jotka soveltuvat alkupe- rältään ja muilta ominaisuuksiltaan uudistet- tavan alueen olosuhteisiin. Taimikon voi pe- rustaa myös muilla Suomen luontaiseen lajis- toon kuuluvilla puulajeilla sekä hybridihaavalla ja siperianlehtikuusella, jos siihen on erityisiä syitä ja jos puulajin siemenet tai taimet soveltuvat alkuperältään ja muilta ominaisuuksiltaan alueen olosuhteisiin.

Jos taimikko perustetaan Suomen luontai- seen lajistoon kuulumattomilla puulajeilla, on sen, jonka on huolehdittava uuden puuston aikaansaamisesta, esitettävä 14 §:ssä tarkoite- tussa metsänkäyttöilmoituksessa riittävä sel- vitys niiden kasvatuskelpoisuudesta ja alku- perän soveltuvuudesta uudistettavan alueen olosuhteisiin.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tar- kemmat säännökset Suomen luontaiseen la- jistoon kuuluvista muista kuin 1 momentissa nimetyistä puulajeista, eri puulajien soveltu- vuudesta maan eri osiin ja eri kasvupaikoille, Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvien mui- den kuin 1 momentissa nimettyjen puulajien sekä hybridihaavan ja siperianlehtikuusen so- veltuvuudesta taimikon perustamiseen ja näi- den puulajien erityisen käytön edellytyksistä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvit- taessa tarkemmin Suomen luontaiseen lajis- toon kuulumattomien puulajien käytöstä met- sänviljelyyn.

10 §

Monimuotoisuuden säilyttäminen ja erityisen tärkeät elinympäristöt

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista elinym- päristöistä säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin myös mai- nittujen elinympäristöjen käsittelyn perus-

teista sekä 3 momentissa tarkoitettun velvoitteen alueellisesta soveltamisesta ottaen huomioon kyseisten elinympäristöjen turvaamisen tarve maan eri osissa.

11 §

Poikkeuslupa

Lupaa ei kuitenkaan saa myöntää, jos kysymyksessä olevaa toimenpidettä varten on myönnetty tai myönnetään kestävän metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettua ympäristötukea tai muuten riittävä tuki valtion varoista.

12 §

Metsätalous suojametsissä

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista kotitarvepuun ottoa koskevista rajoituksista on maksettava maanomistajalle taikka hallinto-oikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijalle puuston hakkuuarvon mukainen korvaus. Korvausta ei makseta Metsähallitukselle eikä muulle valtion maaomaisuuden haltijalle. Korvauksen myöntää hakemuksesta metsäkeskus. Metsäkeskus laatii kestävän metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettulle yksityiselle maanomistajalle tämän pyynnöstä veloituksetta suojametsäalueella vaadittavan hakkuu- ja uudistamissuunnitelman.

13 §

Suoja-alueet

Jos metsän säilyminen asutuksen tai viljelyn suojaamiseksi tuulille erittäin alttiilla meren tai sisävesien saarilla ja rannoilla taikka ylänkeillä ja jyrkänkeillä taikka maanvyörymien ehkäisemiseksi vaatii suurempia rajoituksia metsän käytössä kuin mitä 5, 5 a, 5 b, 6, 8 ja 8 a §:ssä säädetään, maa- ja metsätalousministeriö voi päättää pienialaisten, metsän säilymisen ja sen suojavaikutuksen kannalta arimpien alueiden muodostamisesta suoja-alueiksi sekä sisällyttää päätök-

seensä määräyksiä suoja-alueilla sallittavasta, metsän säilymiseksi tarpeellisesta metsän käytöstä. Ennen päätöksen antamista on kuuluttava 12 §:n 1 momentissa mainittuja tahoja.

14 §

Metsänkäyttöilmoitus

Maanomistajan taikka hallinto-oikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijan on tehtävä aiotusta hakkuusta ja uudistushakkuun osalta uudistamistavasta sekä 10 §:n mukaisten elinympäristöjen muusta käsittelystä metsäkeskukselle ilmoitus (*metsänkäyttöilmoitus*). Ilmoitus on tehtävä vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti. Ilmoitus katsotaan toimitetuksi metsäkeskukselle, kun se on saapunut metsäkeskuksen toimipaikkaan taikka kun ilmoitus tai vastaavat tiedot on toimitettu metsäkeskuksen toimihenkilölle.

Metsänkäyttöilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä seuraavista hakkuista, elleivät ne 2 kohdassa tarkoitettua hakkuuta lukuun ottamatta kohdistu 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuun elinympäristöön:

1) kotitarvehakkuusta;

2) suojametsäalueella 12 §:n 2 momentissa tarkoitettun, hyväksytyyn hakkuu- ja uudistamissuunnitelman mukaisesta hakkuusta;

3) pienikokoisen puuston hakkuusta;

4) tie-, oja-, vesijohto-, viemäri-, sähkö- tai muun vastaavan linjan hakkuusta.

Metsäkeskus voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen 1 momentissa tarkoitettusta määräajasta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pienikokoisen puuston hakkuusta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 10 §:n mukaisten elinympäristöjen käsittelyn ilmoittamisesta metsänkäyttöilmoituksessa ja muista kyseisessä ilmoituksessa ilmoitettavista tiedoista.

14 a §

Taimikon perustamisilmoitus

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella

annetaan tarkempia säännöksiä taimikon perustamisilmoituksen sisällöstä.

15 §

Neuvotteluvelvoite ja uuden puuston aikaansaamisen vakuus

Vakuusmenettelystä säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Metsärikos ja metsärikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö antaa 14 §:ssä säädetyn metsänkäyttöilmoituksen tai tekee ilmoituksen säädetyn 14 vuorokauden määräajan jälkeen,

2) rikkoo 5, 5 a tai 5 b §:n puuston hakkuuta koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä,

3) rikkoo 8 §:n uuden puuston aikaansaamista koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä,

4) tekee metsän monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeään elinympäristöön kohdistuvan hoito- tai käyttötoimenpiteen 10 §:n tai sen nojalla annetun säännöksen vastaisesti taikka ilman lupaa tai lupaehdon vastaisesti,

5) rikkoo 12 §:n 1 tai 2 momentin metsätaloutta suojametsissä koskevaa säännöstä tai niiden nojalla annettua määräystä tai

6) rikkoo 13 §:n suoja-alueita koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua määräystä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsärikkomuksesta* sakkoon.

20 §

Korjaavat toimenpiteet

Joka käsittelee metsää 5, 5 a tai 5 b §:n, 10 §:n 3 momentin tai 12 §:n 1 tai 2 momentin säännösten tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka 13 §:n nojalla annettujen määräysten vastaisesti taikka laiminlyö uuden puuston aikaansaamista koskevan velvoitteen, on velvollinen poistamaan lainvastaisen toimenpiteen vaikutukset tai pa-

luttamaan vallinneen olotilan siinä määrin kuin se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista taikka täyttämään uudistamisvelvollisuutensa 8 §:n mukaisesti.

21 a §

Poliisiviranomaisen virka-apu

Poliisiviranomainen on velvollinen tarvittaessa antamaan virka-apua tämän lain täytäntöönpanoa ja sen noudattamisen valvontaa koskevissa asioissa.

22 §

Ilmoitus poliisille

Jos metsäkeskuksella on todennäköisiä perusteita epäillä 18 §:ssä tarkoitettun teon tai laiminlyönnin tapahtuneen, sen on ilmoitettava asiasta poliisille esitutkintaa varten. Ilmoitus saadaan kuitenkin jättää tekemättä, jos teko tai laiminlyönti on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen eikä yleinen etu vaadi asian tarkempaa selvittämistä.

25 §

Metsäkeskuksen tehtävät

Metsäkeskukset valvovat tämän lain noudattamista.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus antaa tarkempia määräyksiä metsäkeskuksille tämän lain noudattamisen valvonnasta.

Kaavoitettavien ja kaavoitettujen alueiden osalta metsäkeskuksen tulee olla riittävässä yhteistyössä kuntien kanssa tämän lain ja maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteiden yhteen sovittamiseksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Ennen tämän lain voimaantuloa aloitettuun hakkuuseen ja siitä aiheutuviin velvoitteisiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiin sovelle-

2758

N:o 822

taan kuitenkin, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään kasvatuskelpoisten puiden keskipituudesta.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 823

Laki**rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rikoslain (39/1889) 48 a luvun 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 515/2002, seuraavasti:

48 a luku

Luonnonvararikoksista

3 §

Metsärikos

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

1) hakkaa metsää metsälain (1093/1996) 5 §:n 1 momentin tai 5 a §:n 1 momentin

taikka 5 §:n 2 momentin tai 5 a §:n 2 momentin nojalla annetun kasvatus- tai uudistushakkuuta koskevan säännöksen vastaisesti taikka

2) rikkoo suojametsäaluetta tai suojaluetta koskevaa metsälain tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä,

on tuomittava *metsärikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 824

Oikeusministeriön asetus
kuluttajaluoton todellisesta vuosikorosta

Annettu Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2010

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään kuluttajansuojalain (38/1978) 7 luvun 6 §:n 3 momentin ja panttilainauslaitoksista annetun lain (1353/1992) 14 a §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat, ensimmäinen laissa 746/2010 ja jälkimmäinen laissa 748/2010:

1 §

Todellisen vuosikoron laskeminen

Kuluttajansuojalain 7 luvun soveltamisalaan kuuluvan kuluttajaluoton ja panttilainauslaitoksista annetun lain soveltamisalaan kuuluvan lainan todellinen vuosikorko lasketaan liitteen I osassa esitetyn matemaattisen kaavan mukaisesti.

2 §

Laskemisessa käytettävät oletukset

Todellista vuosikorkoa laskettaessa on perusoletuksena, että luottosopimus on voimassa sovitun jakson loppuun ja että luotonantaja ja kuluttaja täyttävät velvollisuutensa luottosopimuksessa määrättyjä ehtoja ja pämääriä noudattaen.

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2010

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Jos luottosopimuksissa on ehtoja, joiden mukaan todelliseen vuosikorkoon sisältyvät luoton korko ja mahdolliset maksut voivat muuttua mutta niiden suuruutta ei laskentahetkellä voida määrittää, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että luoton korko ja muut maksut pysyvät alkuperäiseen tasoon nähden ennallaan ja että niitä sovelletaan luottosopimuksen loppuun asti.

Lisäksi todellista vuosikorkoa laskettaessa on käytettävä liitteen II osassa mainittuja lisäoletuksia.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Lainsäädäntöjohtaja Antti T. Leinonen

I Perusyhtälö, joka osoittaa yhtäältä luoton nostoerien ja toisaalta takaisinmaksujen ja maksujen vastaavuuden

Perusyhtälö, joka määrittelee todellisen vuosikoron, osoittaa vuositasolla yhtäläisyyden yhtäältä luoton nostoerien summan nykyarvon ja toisaalta takaisinmaksujen ja maksujen summan nykyarvon välillä, eli:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

Yhtälössä

X	=	todellinen vuosikorko
m	=	viimeisen nostoerän järjestysnumero
k	=	nostoerän numero, joten $1 \leq k \leq m$
C_k	=	nostoerän k määrä
t_k	=	vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoerän nostopäivän ja kunkin myöhemmän nostoerän nostopäivän välinen aika, joten $t_1 = 0$
m'	=	viimeisen takaisinmaksun tai maksun numero
l	=	takaisinmaksun tai maksun numero
D_l	=	takaisinmaksun tai maksun määrä
s_l	=	vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoerän nostopäivän ja kunkin takaisinmaksun tai maksun maksupäivän välinen aika.

Huomautuksia:

- 1) Osapuolten eri ajankohtina maksamien määrien ei tarvitse olla samansuuruisia, eikä niitä tarvitse maksaa noudattaen samoja maksuvälejä.
- 2) Ensimmäinen päivämäärä on ensimmäisen nostoerän nostopäivä.
- 3) Laskelmissa käytettävien päivämäärien välinen aika ilmaistaan vuosina ja vuosien osina. Vuodessa on 365 päivää (karkausvuosina 366), 52 viikkoa tai 12 yhtä pitkää kuukautta. Tällaisen kuukauden pituus on 30,41666 päivää eli $365/12$ riippumatta siitä, onko kyseessä karkausvuosi.
- 4) Laskelman tulos ilmoitetaan vähintään yhden desimaalin tarkkuudella. Jos seuraava desimaali on 5 tai suurempi, sitä edeltävän desimaalin arvoon lisätään 1.

- 5) Yhtälö voidaan kirjoittaa toisin käyttäen vain yhtä summaa ja käsitettä rahavirta (A_k), joka on positiivinen tai negatiivinen eli vuosina ilmaistuna jaksaina 1-k joko maksettuja tai vastaanotettuja suorituksia, eli:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k},$$

jossa S on nykyarvoiksi muutettujen rahavirtojen saldo. Jos rahavirrat halutaan säilyttää tasapainossa, S :n arvo on nolla.

II Todellisen vuosikoron laskemisessa käytetyt lisäoletukset

1) Jos kuluttaja saa luottosopimuksen perusteella päättää luoton nostoista, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kerralla ja välittömästi.

2) Jos luottosopimuksessa on sovittu erilaisista nostotavoista, joihin sovelletaan erisuuruisia maksuja tai lainakorkoja, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kyseisen luottosopimustyyppin yleisimpään nostotapaan sovellettavan suurimman maksun ja lainakoron mukaisesti.

3) Jos kuluttajalla on luottosopimuksen perusteella oikeus yleisesti päättää luoton nostotavoista, mutta eri nostotavoissa on määrällisiä ja ajallisia rajoituksia, luoton määrä katsotaan nostettavan aikaisimpana mahdollisena sopimuksessa sovittuna ajankohtana ja näiden nostoa koskevien rajoitusten mukaisesti.

4) Jollei takaisinmaksun aikataulusta ole sovittu, oletetaan, että

a) luotto on myönnetty vuoden ajaksi kyseisestä ajankohdasta lähtien ja

b) luotto maksetaan takaisin kahtenatoista samanmääräisenä eränä kuukauden välein.

5) Jos takaisinmaksun aikataulusta on sovittu, mutta tällaisten takaisinmaksujen määrä on joustava, kunkin takaisinmaksuerän määrän katsotaan olevan sopimuksessa sovittu alhaisin määrä.

6) Jos luottosopimuksessa on sovittu useammasta takaisinmaksupäivästä, luotto asetetaan saataville ja sitä maksetaan takaisin aikaisimpina sopimuksessa mainittuina päivämäärinä, jollei toisin ole sovittu.

7) Jos luottorajaa ei ole vielä sovittu, luottorajaksi oletetaan 1 500 euroa.

8) Käyttelytilin liittyvässä luottosopimuksessa luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kokonaisuudessaan ja koko luottosopimuksen voimassaoloajalta. Jos luottosopimuksen voimassaoloaika ei ole tiedossa, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että luoton voimassaoloaika on kolme kuukautta.

9) Jos tietyksi ajanjaksoksi tai tietylle määrälle tarjotaan erisuuruisia korkoja ja maksuja, korkokannaksi ja maksuiksi katsotaan korkein korko ja maksu koko luottosopimuksen voimassaoloaikana.

10) Sellaisten kuluttajaluottosopimusten, joiden osalta on sovittu kiinteästä luoton korosta alkuvaiheessa, jonka lopussa määritellään uusi lainakorko, jota tämän jälkeen määräjain mukautetaan sovitun indikaattorin mukaisesti, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että kiinteäkorkoisen jakson päätyttyä lainakorko on sama kuin ajankohtana, jolloin todellinen vuosikorko lasketaan kyseisenä ajankohtana sovitun indikaattorin arvon perusteella.

11) Markkinoitaessa asuntoluottoa enintään 20 vuodeksi on tyypillisenä luottomääränä todellista vuosikorkoa laskettaessa pidettävä 75 000 euroa ja tyypillisenä laina-aikana 15 vuotta. Yli 20 vuodeksi asuntoluottoa markkinoitaessa on tyypillisenä luottomääränä pidettävä 125 000 euroa ja tyypillisenä laina-aikana 25 vuotta.

12) Opintolainan todellista vuosikorkoa laskettaessa on tyypillisenä luottomääränä pidettävä 4 500 euroa ja tyypillisenä laina-aikana 15 vuotta.

N:o 825

Valtiovarainministeriön asetus maakuntien juhlarahoista

Annettu Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 2010

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään metallirahasta 27 päivänä maaliskuuta 1998 annetun lain (216/1998) 1 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 378/2002:

1 §

Vuonna 2010 lyödään Varsinais-Suomen ja Satakunnan historialliset maakunnat aiheiset 5 euron juhlarahat.

2 §

Juhlarahojen keskusta on kuparinikkeliä, jonka painosta 75 % on kuparia ja 25 % nikkeliä. Rengas on alumiinipronssia, jonka painosta on kuparia 92 %, alumiinia 6 % ja nikkeliä 2 %. Pitoisuudet saavat vaihdella enintään ± 10 promilleyksikköä.

3 §

Juhlarahojen halkaisija on $27,25 \pm 0,1$ millimetriä ja paino $9,8 \pm 0,4$ grammaa.

Enintään 5 prosenttia rahoista saa poiketa halkaisijastaan enemmän kuin $\pm 0,1$ millimetriä.

4 §

Juhlarahojen kuvat ja kirjoitukset laakapinoilla on sijoitettu siten, että rahoja kirjan lehden tavoin käännettäessä kumpikin puoli on oikein päin.

Rahoissa on ne suunnitelleen taiteilijan sukunimen alkukirjain T sekä Suomen Rahapaja Oy:n tunnus.

5 §

Varsinais-Suomen historiallinen maakunta -juhlaraha on seuraavan selitelmän ja kuvan mukainen.

Rahan arvopuolella on kuvattuna historiallisen maakunnan vaakuna. Arvomerkinä 5 on vasemmassa reunassa. Teksti EURO on

kehällä rahan alareunassa ja vuosiluku 2010 kehällä rahan yläreunassa.

Rahan tunnuspuolella on kuvattu tyyllitetyinä osa Ruskon kinkerikousasta. Teksti SUOMI on kehällä rahan yläreunassa ja FINLAND kehällä rahan alareunassa.

6 §

Satakunnan historiallinen maakunta -juhlaraha on seuraavan selitelmän ja kuvan mukainen.

Rahan arvopuolella on kuvattuna historiallisen maakunnan vaakuna. Arvomerkinä 5 on vasemmassa reunassa. Teksti EURO on kehällä rahan alareunassa ja vuosiluku 2010 kehällä rahan yläreunassa.

Rahan tunnuspuolella on kuvattu pitsinypläyksessä käytettäviä puikkoja sekä nypyläyslankaa. Teksti SUOMI on kehällä rahan yläreunassa ja FINLAND kehällä rahan alareunassa.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 825

7 §
Osa juhlarahoista lyödään erikoislyöntinä,
jolloin rahoissa on peilikiiltainen pohja ja
mattapintainen kuvio.

menevät Suomen Rahapaja Oy:n hallussa
olevista perusmalleista ja -työkaluista.

8 §
Juhlarahojen tarkemmat yksityiskohdat il-
Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 2010

9 §
Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä
syyskuuta 2010.

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

Hallitusneuvos *Raine Vairimaa*